

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Σοβαρό το δημογραφικό πρόβλημα - Σχολεία και νηπιαγωγεία κλείνουν, οι τοπικές κοινωνίες συρρικνώνονται

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Έναν ιδιαίτερα επίκαιρο προβληματισμό, το σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα μας, η Ευρώπη και ολόκληρος ο κόσμος εξέφρασε ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος κατά το κήρυγμά του την Τρίτη 8 Σεπτεμβρίου, ανήμερα της μεγάλης Θεομητορικής εορτής του Γενεσίου της Υπεραγίας Θεοτόκου, όπου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου Τ.Κ.

Αγιοπηγής.

Μιλώντας για τις συνέπειες της υπογεννητικότητας, ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο για σχολεία και νηπιαγωγεία που κλείνουν, για τη συρρίκνωση των τοπικών κοινωνιών και για τα προβλήματα που δημιουργούνται στις οικογένειες και ιδιαίτερα στις περιοχές της υπαίθρου.

Η σημασία της εορτής

Αρχικά κατά την ομιλία του, αναφέρθηκε στη μεγάλη σημασία της εορτής των Γενεθλίων της Παναγίας για τη ζωή της Εκκλησίας και τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους, ενώ ιδιαίτερο προβληματισμό εξέφρασε και για το σύγχρονο δημογραφικό πρόβλημα, συνδέοντάς το με το παράδειγμα ζωής, πίστης και προσευχής των Δικαίων Ιωακείμ και Άννας.

Αρχικά, αναφερόμενος στις Θεομητορικές εορτές, τόνισε ότι αυτές αναδεικνύουν τη μεγάλη προσφορά του Κυρίου μας Ιησού Χριστού προς το ανθρώπινο γένος, δηλαδή τη σωτηρία του ανθρώπου. Ο Χριστός, τέλειος Θεός και ομοούσιος με τον

Ουράνιο Πατέρα, προσέλαβε την ανθρώπινη φύση στο πλαίσιο του προαιώνιου σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου και την αποκατάσταση της παραδεισιακής ζωής που χάθηκε μετά την πτώση.

Όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, ο Χριστός δεν ήλθε στον κόσμο με τρόπο ξένο προς την ανθρώπινη φύση, αλλά προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και υπέστη τους νόμους της φύσεως που ο ίδιος δημιούργησε. Για να πραγματοποιηθεί, όμως, το μεγάλο μυστήριο της Ενανθρωπήσεως, έπρεπε να υπάρξει το κατάλληλο πρόσωπο, η γυναίκα εκείνη που θα δεχόταν μέσα της τον Θεό, ώστε να γίνει άνθρωπος.

Η θέση της Παναγίας, λοιπόν, στο σχέδιο της θείας Οικονομίας είναι καθοριστική.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη θέση της εορτής του Γενεσίου της Θεοτόκου

μέσα στον λειτουργικό κύκλο της Εκκλησίας, επισημαίνοντας ότι η αρχή του εκκλησιαστικού έτους σηματοδοτεί και την έναρξη των μεγάλων εορτών που συνδέονται με το πρόσωπο της Παναγίας και, στη συνέχεια, με ολόκληρο το έργο της σωτηρίας.

Επικαλέστηκε, μάλιστα, τη διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας και ιδιαίτερα του Αγίου Ανδρέα Κρήτης, σύμφωνα με την οποία η σημερινή εορτή αποτελεί τη «ρίζα των άλλων εορτών». Από τη γέννηση της Παναγίας ξεκινά η πορεία που οδηγεί στα Εισόδια, στον Ευαγγελισμό και στη Γέννηση του Χριστού, αλλά και σε ολόκληρο τον κύκλο των δεσποτικών εορτών, όπως η Βάπτισμα, η διδασκαλία και τα θαύματα του Κυρίου, η Μεταμόρφωση, η Σταύρωση, η Ανάσταση, η Ανάληψη και η Πεντηκοστή.

«Η συμβολή λοιπόν της Παναγίας είναι καθοριστική εις τη ζωή μας και εις τη ζωή της σωτηρίας μας», υπογράμμισε, σημειώνοντας πως χωρίς την παρουσία και την προετοιμασία αυτής της μοναδικής προσωπικότητας, της Κυρίας Θεοτόκου, δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η κάθοδος του Θεού στη γη μέσω της Ενανθρωπήσεώς Του.

Στη συνέχεια, ο Μητροπολίτης μας αναφέρθηκε στους γονείς της Παναγίας, τους Δικαίους Ιωακείμ και Άννα, οι οποίοι, παρά την προχωρημένη ηλικία τους και το γεγονός ότι ήταν άτεκνοι, δεν έπαψαν να ζουν με πίστη, προσευχή και συνεχή δοξολογία προς τον Θεό. Η ατεκνία αποτελούσε για την εποχή εκείνη μεγάλη κοινωνική ντροπή. Ωστόσο, οι δύο δίκαιοι άνθρωποι δεν άφησαν τη δοκιμασία αυτή να απομακρύνει την καρδιά τους από τον Θεό. Αντιθέτως, η πίστη και η προσευχή τους καρποφόρησαν και η λύπη τους μεταβλήθηκε σε χαρά με τη γέννηση της κόρης τους, της Μαρίας, η οποία επρόκειτο να γίνει η Θεοτόκος.

Όπως ψάλλει και το απολυτίκιο της εορτής: «Η Γέννησίς Σου Θεοτόκε, χαράν

εμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη». Η γέννηση της Παναγίας, όπως τόνισε, αποτελεί καρπό της πίστης, της ταπείνωσης και της προσευχής των γονέων της. Ο Θεός άκουσε τις προσευχές τους και τους χάρισε τη μεγάλη χαρά να αποκτήσουν παιδί, εκείνη που θα γινόταν η Παρθένος Μαρία και η Θεοτόκος, η μητέρα του Υιού του Θεού.

Το σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε τη σημερινή εορτή με έναν ιδιαίτερα επίκαιρο προβληματισμό, το σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας, η χώρα μας, η Ευρώπη και ολόκληρος ο κόσμος.

Αναφέρθηκε, μάλιστα, στις συνέπειες της υπογεννητικότητας, κάνοντας λόγο για σχολεία και νηπιαγωγεία που κλείνουν, για τη συρρίκνωση των τοπικών κοινωνιών και για τα προβλήματα που δημιουργούνται στις οικογένειες και ιδιαίτερα στις περιοχές της υπαίθρου. Θέτοντας το ζήτημα σε βαθύτερη βάση, επεσήμανε ότι πολλές φορές δεν εξετάζουμε τα πραγματικά αίτια της υπογεννητικότητας. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, η κοινωνία μας ζητά συχνά πρώτα να εξασφαλιστούν όλες οι υλικές προϋποθέσεις, το σπίτι, η εργασία, η κοινωνική αναγνώριση και όλα όσα θεωρούνται απαραίτητα, προτού οι άνθρωποι αποφασίσουν να δημιουργήσουν οικογένεια και να αποκτήσουν παιδιά.

Αντιπαρέβαλε αυτή τη νοοτροπία με την αγάπη, την προσωπική σχέση και την αφοσίωση που πρέπει να αποτελούν το θεμέλιο της οικογένειας. Η τεκνοποίηση, όπως τόνισε, αποτελεί επιστέγασμα της σχέσης των ανθρώπων και δεν περιορίζεται μόνο στη γέννηση παιδιών, αλλά συνδέεται και με τη μεγάλη ευθύνη της διαπαιδαγώγησής τους. Τα παιδιά, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, καλούνται να διαμορφώνονται ως «εικόνες του Θεού, του Ζώντος, του Αιωνίου». Η ζωή, η πίστη και η προσευχή των Δικαίων Ιωακείμ και Άννας μπορούν, όπως υπογράμμισε, να αποτελέσουν και σήμερα ένα πρότυπο ζωής και οικογένειας, ώστε η κοινωνία να προοδεύει αληθινά και να μην παρασύρεται και διαμορφώνεται αποκλειστικά σύμφωνα με τις ανάγκες και τις εφήμερες αντιλήψεις κάθε εποχής.

Κλείνοντας, ευχήθηκε η Χάρις της Παναγίας να ευλογεί και να αγιάζει όλους, ώστε να έχουν στη ζωή τους Πνεύμα Θεού και πνεύμα συνέσεως και ό,τι κάνουν να το κάνουν με αληθινή θέληση, με δυνατότητα στήριξης και με αγωνιστική διάθεση, «εν Χριστώ Ιησού πάντοτε».

